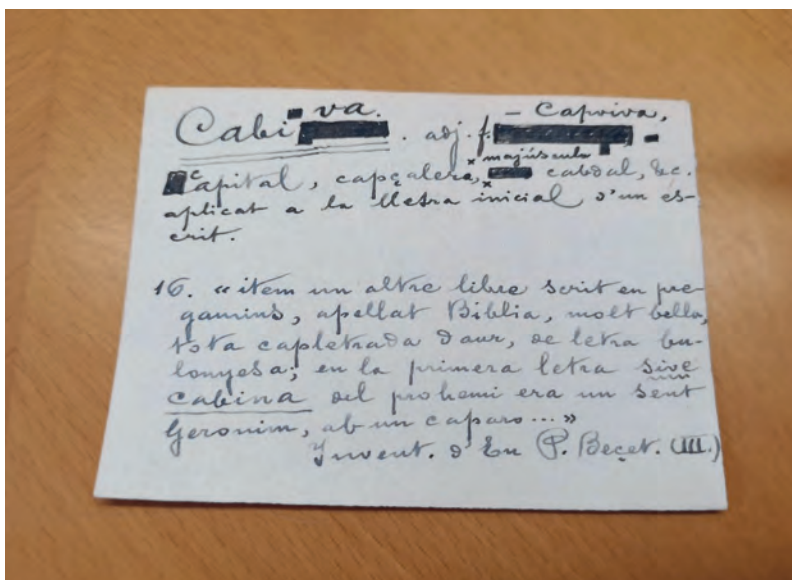

Una mostra de cèdules del **Vocabulari de Faraudo***

* Cèdules del *Vocabulari de la llengua catalana medieval* de Lluís Faraudo de Saint-Germain. Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans. Top. LEX 230-237.

Cosc. s. m. (orig. incert.) —
 Píngol se fruita. (cast. cuesco.)

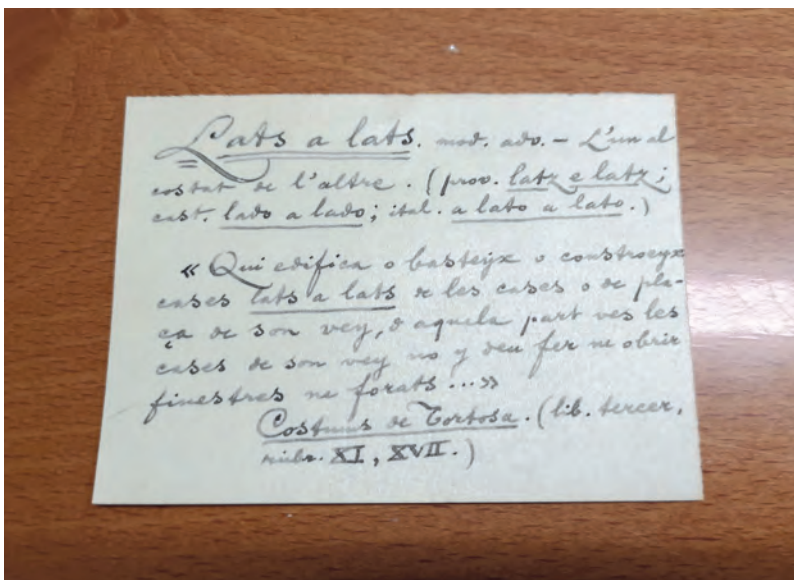
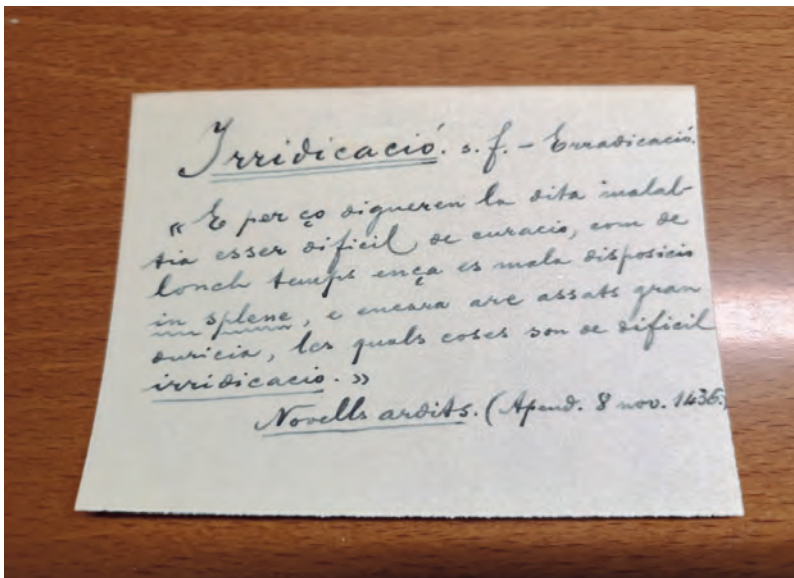
« La esula e la laureola obren
 per la gran aqueca que es en eles, azi
 com es la hobra de les panses e del
coshc se la malgrana e la balaus-
 tia e la gala... »

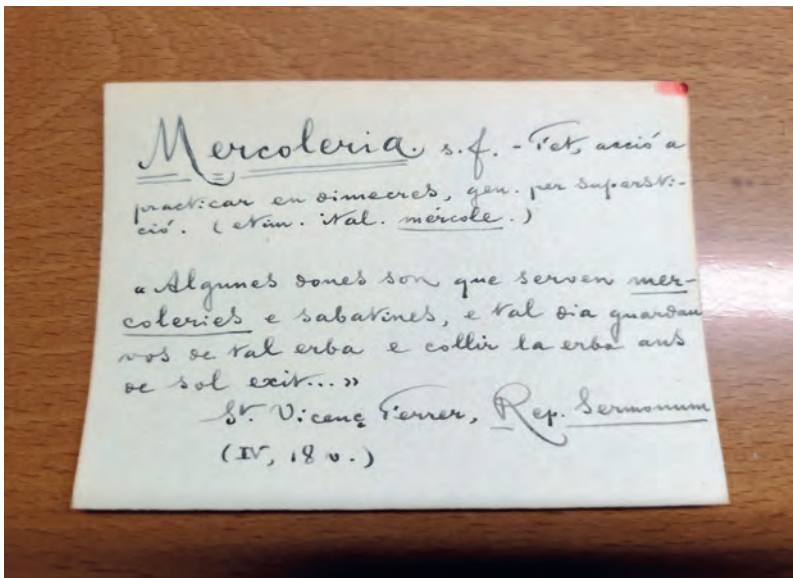
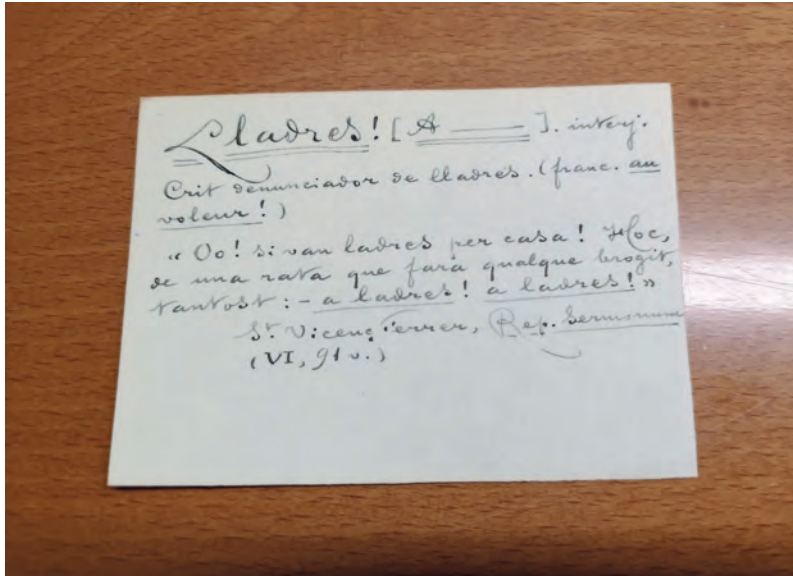
Llibre de les medicines particulars.
 (fol. 91, 2.)

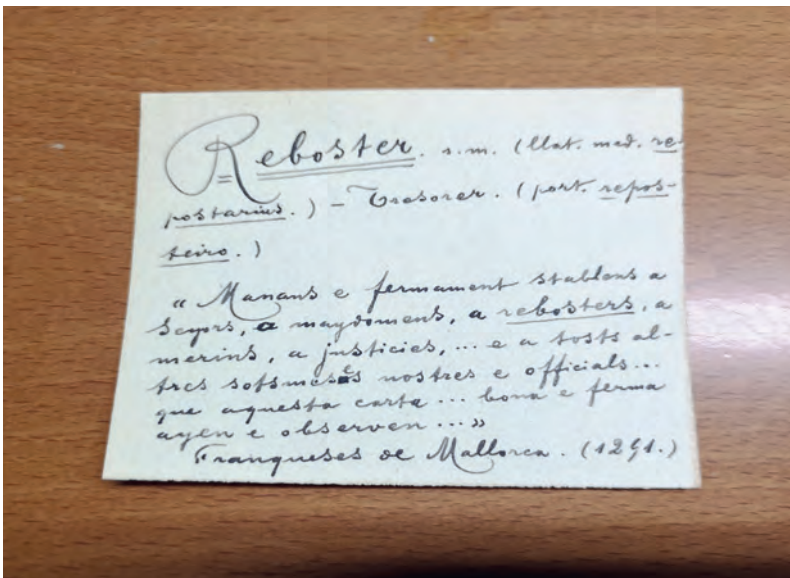
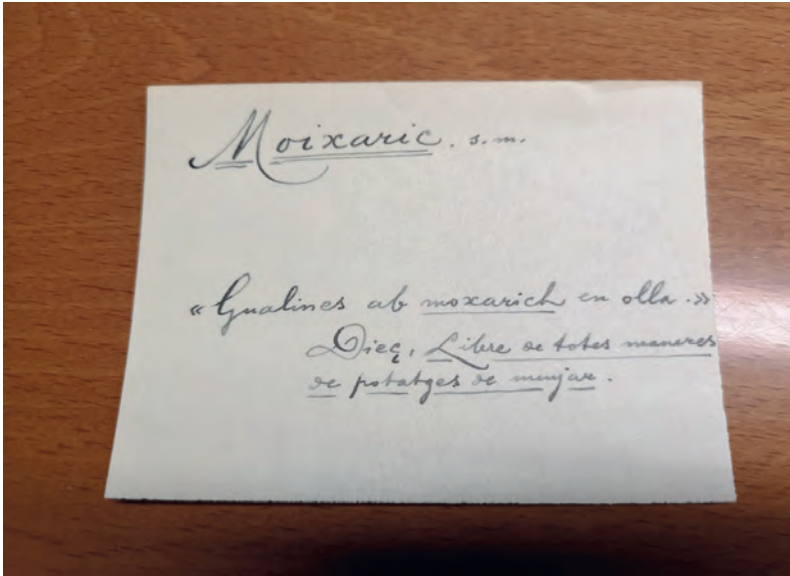
Esplugabore. s. m. — Nom vulg.
 d'un moico (botaurus stellaris) suposat
 esplugador o espiussador dels bous, d'on
 li ve'l nom, i fig. designa un home
 grosser, tose, estèpid.

1.930. « i' Cerim hostal
 de llits fornit?
 Digau, marit:
 cinch cavalcans
 orats, galans
esplugabous,
 i' per quins cinch sous
 los acollim? »

J. Roig, Spill.

Roseta. s. f. - Instrument
per a extreure les parts gastades de
ungles dels cavalls. (ital. rosetta; roso-
la.)

« La ungle naffurada del pacient sia
apoyada sobre la ungle del peu tro
sia subtil. De puix al rosata o separa-
tada la ferrea bullella dels pens tro a
la viva carn sia subtilitat. »

La cirurgia dels cavalls. (Ms.
212 [fons espagnol] fol. Crj. -
Bibl. Fac. de Paris.)

Salma. s. f. - Despulla mor-
tal. (ital. salma.)

109. « ... - Baudexa e lo carnia,
Quanta esser pot en Angel e en alma,
Gota es en ell, e tal volem que sia:
Per que ell es cell qui aporta la pal-
ma A Maria ius, quand lo fill se deu
Carregar se volch de la nostra salma. »
Vetzer, La Comedia de Dant.
(Paradis, cap. XXXII.)

Solifuga. s. f. (^{solifuga,} llat. i. solifuga,
solifuga, solifugna.) - Tort a for-
 miga verinosa. (llat. med. solifugum.)

«Aqui no s fa serp ne lop, sins
 una bestiola appellada solifuga, e
 es fort perillosa...»

Loiximic, Regiment dels Prinepts.
 (1.^a part, cap. XXXIX.)